

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
CABINETUL PREȘEDINTELUI
Cluj-Napoca, P-ța Ștefan cel Mare, nr. 1,
Telefon 0264.593.865, fax. 0264.592.322
email: curtecluj@just.ro, ca-cluj-reg@just.ro
Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

Nr. 5552/08.09.2022

ROMÂNIA	
Înalta Curte de Casație și Justiție	
Secții Unite	
Intrare dosare	Către nr. 18
Anul 2022	luna 09 ziua 14

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Doamnei judecător CORINA-ALINA CORBU

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Stimată Doamnă Președinte,

În conformitate cu dispozițiile art. 514 și următoarele din Codul de procedură civilă, vă transmitem, alăturat, în copie conformă cu originalul, Hotărârea nr. 82/2022, elaborată de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj în data de 05 septembrie 2022, prin care s-a hotărât sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu solicitarea de a se pronunța asupra unei probleme de drept soluționată în mod diferit de către instanțele judecătorești, prin hotărâri definitive.

Astfel, se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție ca, în virtutea prerogativelor sale legale, să ofere un răspuns cu forță obligatorie pentru toate instanțele în legătură cu „*Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 și 228 din Legea nr. 71/2011, raportat la dispozițiile art. 95 punctul 2 Cod procedură civilă, privind determinarea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) sau a secțiilor/completelor specializate din cadrul celorlalte tribunale în soluționarea apelurilor declarate împotriva soluțiilor de respingere de către judecătorii a cererilor de încuviințare a executării silite, în cazul în care titlul executoriu este emis de un profesionist în contextul exploatării unei întreprinderi*”.

Au fost invocate normele legale incidente, respectiv: articolul nr. 226 din Legea nr. 71/2011, care prevede că: (1) Prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea colegiului de conducere al instanței, în raport cu numărul cauzelor, se pot înființa, în cadrul secțiilor civile, complete specializate pentru soluționarea anumitor categorii de litigii, în considerarea obiectului sau naturii acestora, precum:

- a) cererile în materie de insolvență, concordat preventiv și mandat ad hoc;

b) cererile în materia societăților comerciale și a altor societăți, cu sau fără personalitate juridică, precum și în materia registrului comerțului;

c) cererile care privesc restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței;

d) cererile privind titlurile de valoare și alte instrumente financiare.

(2) La înființarea completelor specializate potrivit alin. (1) se va ține seama de următoarele criterii:

a) asigurarea unui volum de activitate echilibrat între judecătorii secției;

b) specializarea judecătorilor și necesitatea valorificării experienței profesionale a acestora;

c) respectarea principiului repartizării aleatorii.

De asemenea, a fost invocat articolul nr. 228 din Legea nr. 71/2011, care prevede că: (1) Până la data intrării în vigoare a Codului civil, tribunalele comerciale Argeș, Cluj și Mureș se reorganizează ca tribunale specializate sau, după caz, ca secții civile în cadrul tribunalelor Argeș, Cluj și Mureș, în condițiile art. 226.

(2) La stabilirea cauzelor de competența tribunalelor specializate sau, după caz, a secțiilor civile reorganizate potrivit alin. (1) se va ține seama de numărul și natura cauzelor, de specializarea judecătorilor, de necesitatea valorificării experienței profesionale a acestora, precum și de volumul de activitate al instanței.

Totodată, a fost invocat articolul nr. 95 punctul 2 Cod procedură civilă, potrivit căruia tribunalele judecă .....

2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță;

În susținerea acestei solicitări, s-a făcut referire la dispozițiile art. 514 și următoarele Cod procedură civilă, arătându-se că, urmare a analizării jurisprudenței la nivel național, rezultă că instanțele nu au un punct de vedere unitar.

I) Analiza realizată după pronunțarea și aplicarea pentru o perioadă relevantă de timp a deciziei nr. 2/2019, pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în materia recursului în interesul legii în dosarul nr. 1527/1/2018, relevă faptul că practica judiciară rămâne una divergentă în ceea ce privește stabilirea competenței de soluționare a apelurilor dclarate în materia încuviințării de executare silită.

Dispozitivul deciziei nr. 2/2019 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - complet „Recursuri în interesul legii,, în dosarul nr. 1527/1/2018, publicată în M.Of. nr. 863/25.10.2019, decizie prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a soluționat chestiunea juridică a delimitării competenței materiale între tribunalele specializate și secțiile civile ale tribunalelor de drept comun, în domeniul particular al executării silite, stabilește, în continuarea

raționamentului deciziei nr. 18/17.10.2016, faptul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor.

Sesizarea soluționată prin decizia 2/2019 a vizat „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, privind determinarea competenței materiale procesuale a tribunalelor specializate (Argeș, Cluj, Mureș) în soluționarea, în apel, a cererilor formulate în procedura executării silite, respectiv: contestația la titlu, contestația la executare propriu-zisă, încuviințarea executării silite și altele specifice „ținând seama de lipsa unui criteriu legal pentru atribuirea competenței în aceste litigii, în care titlul executoriu este emis în contextul exploatării unei întreprinderi”.

În urma unei ample analize a argumentelor și jurisprudenței relevante, Înalta Curte de Casație și Justiție a limitat obiectul investirii doar la „cererile formulate în procedura executării silite în care se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia, altul decât o hotărâre judecătorească, deoarece numai cu privire la aceste cereri există o practică neunitară, așa cum rezultă din paragraful 92 al deciziei analizate.

Această limitare a obiectului investirii este facil de urmărit în cazul contestațiilor la executare deoarece, în funcție de obiectul acestora, ele pot viza doar legalitatea actelor de executare, sau, dimpotrivă, pot investi instanța cu solicitări de anulare totală sau parțială a titlului executoriu, punând astfel în discuție întinderea sau valabilitatea acestuia. Această distincție rezultă și din considerentele deciziei analizate: în concret la paragraful 95 instanța reține că „dacă respectiva *contestație* vizează doar nelegalitatea actelor de executare, cererea cu acest obiect se soluționează în apel de către secțiile civile ale tribunalelor, în timp ce *contestația* la executare ce presupune verificarea aspectelor de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia se soluționează de către secțiile specializate din cadrul tribunalelor”.

Dintr-o altă perspectivă însă, în cazul cererilor de încuviințare a executării silite, acest criteriu nu poate fi urmărit, deoarece, atunci când un creditor solicită încuviințarea executării silite a unui titlu executoriu, el nu contestă în mod direct întinderea sau valabilitatea titlului executoriu, similar unui contestator dintr-o contestație la executare.

O astfel de investire directă a instanței cu o analiză privind valabilitatea sau întinderea titlului executoriu se poate realiza printr-un apel declarat împotriva soluției de respingere a cererii de încuviințare a executării silite, în funcție de motivarea acestei soluții și de argumentele apelantului. Însă nici această abordare nu clarifică toate dilemele procedurale incidente, deoarece competența de soluționare a unei cereri trebuie stabilită în relație directă cu natura și obiectul acesteia încă de la momentul investirii instanței, nu în funcție de eventualitatea declarării unei căi

de atac, de obiectul, limitele și argumentele acesteia. Altfel spus, dacă o cerere este de competența jurisdicției specializate, acest lucru trebuie să fie susceptibil de a fi stabilit cu claritate încă din momentul sesizării instanței, nu în funcție de eventualitatea unei căi de atac și argumentele acesteia. Chiar dacă la nivel de judecătorie această distincție nu este relevantă (deoarece în fapt nu există secții specializate), dilemele privind stabilirea competenței de soluționare a apelului și identificarea instanței/secției la care trebuie înaintat dosarul pentru soluționarea apelului, tergiversează soluționarea definitivă a acestor cauze, deși procedura este una urgentă.

Într-o opinie, competența de soluționare a apelurilor în cazul analizat revine tribunalelor/secțiilor specializate. În sprijinul acestei opinii, s-a reținut că dispozitivul deciziei nr. 2/2019 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1527/1/2018 în materia recursului în interesul legii, stabilește, în continuarea raționamentului deciziei nr. 18/17.10.2016, faptul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 226 din Legea nr. 71/2011, raportat la art. 95 pct. 2 din Codul de procedură civilă, tribunalele specializate sunt competente să *soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor*.

Considerentele deciziei nr. 2/2019 nu conțin însă criterii în baza cărora să fie identificate cererile de încuviințare a executării silite a unor titluri executorii, care să investească instanța cu analiza unor aspecte care vizează întinderea și valabilitatea titlului executoriu, și acele cereri de încuviințare a executării silite care nu investesc instanța cu astfel de aspecte.

O astfel de distincție nici nu este posibilă deoarece instanța de executare are obligația de a analiza toate cererile de încuviințare a executării silite sub anumite aspecte, așa cum rezultă din dispozițiile art. 666 alin. 5 Cod procedură civilă, potrivit cărora: „Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă: 1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat; 2. *hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu*; 3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu este investit cu formulă executorie; 4. *creanța nu este certă, lichidă și exigibilă*; 5. debitorul se bucură de imunitate de executare; 6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot duce la îndeplinire prin executare silită; 7. *există alte impedimente prevăzute de lege*”.

Rezultă, așadar, că instanța de executare are obligația de a analiza aspectele prevăzute de art. 666 al. 5 C.p.c, deci inclusiv *caracterul de titlu executoriu al înscrisurilor*, caracter executoriu care este prevăzut de o lege specială și presupune o analiză de specialitate, precum și *caracterul cert, lichid și exigibil al creanței* care rezultă dintr-un astfel de titlu executoriu sau a eventualelor impedimente la executarea silită. Or, analiza caracterului executoriu al titlului și analiza caracterului cert, lichid și exigibil al creanței constatate de respectivul titlu, nu sunt

altceva decât analize care vizează valabilitatea și întinderea titlului executoriu, în accepțiunea considerentelor deciziei nr. 2/2019.

În consecință, în cazul cererilor de încuviințare a executării silite, instanța nu poate urmări reperul contestării „valabilității și întinderii titlului executoriu,, *deoarece toate cererile de încuviințare a executării impun o analiză cu acest obiect.*

În consecință, singurul criteriu care poate fi aplicat este cel al naturii titlului, în aplicarea deciziei nr. 18/2016, în sensul că este de competența jurisdicției specializate orice cerere care are ca obiect un titlu executoriu emis de către un profesionist în contextul economic al exploatării unei întreprinderi (art. 3 Cod civil).

Printr-o astfel de interpretare se aplică și dispozitivul deciziei nr. 2/2019, potrivit căruia tribunalele specializate sunt competente să soluționeze apelurile în cererile formulate în procedura executării silite în materiile ce fac obiectul specializării lor. Este de remarcat, în acest context, faptul că dispozitivul enunțat nu face vreo referire la cererile care investesc instanța exclusiv cu o analiză ce vizează valabilitatea și întinderea titlului executoriu.

În sprijinul acestei opinii s-a mai invocat faptul că analiza cererii de încuviințare a executării silite impune și verificarea valabilității sau întinderii titlului executoriu sau chiar analiza caracterului executoriu al respectivului titlu. Or, dacă titlul executoriu este rezultat din activitatea economică a părților, iar calitatea emitentului este aceea de profesionist, se impune valorificarea experienței profesionale specializate a magistraților, iar competența de soluționare a apelului revine secțiilor specializate în litigii cu profesioniști.

Potrivit celei de **a doua opinii**, procedura de încuviințare a executării silite are un caracter necontencios și nu presupune analiza unor aspecte legate de fondul juridic litigios dintre părți care să necesite stabilirea competenței în favoarea jurisdicției specializate în litigii cu profesioniști. Condițiile pentru încuviințarea executării silite sunt aceleași indiferent de natura raportului juridic care a stat la baza emiterii titlului executoriu.

În plus, în sprijinul acestei opinii s-a reținut și decizia nr. 2/2019 potrivit căreia revin spre competență jurisdicției civile specializate doar cererile formulate în procedura executării silite în care se ridică aspecte de valabilitate a titlului executoriu sau privind întinderea acestuia, altul decât o hotărâre judecătorească. Or, în opinia instanțelor care au reținut competența secțiilor civile de drept comun din cadrul tribunalelor, cererile de încuviințare a executării silite nu investesc instanța cu astfel de aspecte care să atragă competența jurisdicției specializate.

II) Problema de drept supusă atenției este de mare importanță practică, deoarece interpretarea diferită a normelor de competență concretizată în numeroase declinări și conflicte negative de competență produc consecința tergiversării duratei de soluționare a unor cereri în

materia executării silite pentru care celeritatea este esențială. Se produce astfel prejudicierea creditorilor și întâmpinarea unor dificultăți în executarea creanțelor.

În ceea ce privește dovedirea practicii neunitare, cele mai relevante hotărâri pentru problema de drept analizată sunt cele prin care au fost soluționate în mod definitiv conflicte de competență, care respectă toate exigențele de admisibilitate ale instituției recursului în interesul legii, așa cum sunt reglementate de dispozițiile art. 515 C.p.c.

Pentru dovedirea practicii neunitare prin exemple concrete, au fost atașate în probațiune următoarele hotărâri judecătorești cu caracter definitiv, pronunțate pentru soluționarea unor conflicte negative de competență:

A). În sensul **primei opinii**, anume aceea a atribuirii competenței în favoarea tribunalelor/secțiilor specializate:

- Decizia civilă nr. 13/22.02.2022 pronunțată de către Curtea de Apel Cluj - secția a II-a civilă;

- Decizia civilă nr. 29/F/CC/17.02.2022 pronunțată de către Curtea de Apel Cluj - secția I civilă;

- Decizia civilă nr. 56/F/CC/4.05.2020 pronunțată de către Curtea de Apel Cluj - Secția I civilă;

- Decizia civilă nr. 94/20.01.2021 pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția a VI-a civilă;

- Decizia civilă nr. 496/17.03.2021 pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția a VI-a civilă;

- Decizia civilă nr. 1082A/17.09.2020 pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția a VI-a civilă;

- Sentința civilă nr. 22 CC/12.08.2020 pronunțată de către Curtea de Apel Ploiești - Secția a II-a civilă;

- Sentința civilă nr. 24 CC/19.08.2020 pronunțată de către Curtea de Apel Ploiești - Secția a II-a civilă;

B). În sensul celei de **a doua opinii**, a atribuirii competenței în favoarea secțiilor civile de drept comun din cadrul tribunalelor:

- Încheierea civilă din 23 septembrie 2021 pronunțată de către Curtea de Apel Brașov, secția civilă în dosarul numărul 493/64/2021;

- Decizia civilă nr. 1081A/17.09.2020 pronunțată de către Curtea de Apel București, secția a VI-a civilă;

- Sentința civilă nr. 19 CC/1.07.2020 pronunțată de către Curtea de Apel Ploiești - secția a II-a civilă;

- Sentința civilă nr. 27/19.08.2020 pronunțată de către Curtea de Apel Ploiești - secția a II-a civilă;

- Sentința civilă nr. 32/13.10.2020 pronunțată de către Curtea de Apel Ploiești - secția a II-a civilă;

- Decizia civilă nr. 335 A-C/7.10.2021 pronunțată de către Curtea de Apel Pitești - secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- Decizia civilă nr. 501 A-CC/7.10.2021 pronunțată de către Curtea de Apel Pitești - secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- Decizia civilă nr. 2/A/CC/13.01.2022 pronunțată de către Curtea de Apel Târgu-Mureș, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- Decizia civilă nr. 19/A/CC/28.04.2022 pronunțată de către Curtea de Apel Târgu-Mureș, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- Sentința civilă nr. 81/4 iunie 2020 pronunțată de către Curtea de Apel Cluj - secția a II-a civilă;

- Sentința civilă nr. 67/26 mai 2020 pronunțată de către Curtea de Apel Cluj - secția a II-a civilă;

În urma analizării propunerii prezentate de către președintele Secției a II-a civilă, membrii colegiului de conducere au apreciat ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 515 C.pr.civ., pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei decizii de unificare a practicii în procedura recursului în interesul legii, cererea fiind admisibilă deoarece se face dovada că problema de drept analizată a fost soluționată neunitar, soluțiile cu caracter definitiv identificate aparținând unor instanțe diferite, sens în care, prin Hotărârea nr. 82 adoptată în data de 05 septembrie 2022, au hotărât aprobarea acesteia.

În speranța unei rezolvări favorabile a demersului inițiat, vă rugăm să primiți, Stimată Doamnă Președinte, asigurarea unei distinse considerații.

**Judecător Dana-Cristina GÎRBOVAN
PREȘEDINTELE CURȚII DE APEL CLUJ**